

tako izborna vbrano petje; v dokaz temu bilo je brezmejno ploskanje in odobravanje, morali so pesmi ponavljati.

Zatorej ne štejte mi v greh, če Vas, dragi bralci in domoljubi slovenski, zopet in zopet opominjam in kličem in klical bi rad, da bi se slišalo do skrajnih mej mile nam širne domovine: ustanavljajte si pevška društva, kajti z eno samo miloglasno pesmijo mnogokrat dosežete več, kakor s celo kopico besed in govorov. Petje blaži um in srce! G. J. Antloga je slednjič še prav izvrstno deklamoval S. Gregorčičevo krasno poezijo „Olki“. Zborovanje zaključil je okoli 7. ure zvečer društveni predsednik z napitnico do Njih veličanstva svitlega cesarja in vsi zapeli smo stojé cesarsko himno. Tako so nam zopet le prehitro minile vesele ure V. občnega zbora in ko smo se po prostej zabavi ločili klicaje: na svidanje drugoč, razšli smo se vsaki na svoj dom. Gotoveljski.

Gospodarske stvari.

Žito v kašči.

Letos je sploh malo žita in še to ni prelepo, kar ga je; po nekih krajih pa je po vrhu spravljeno še v času, ko je bilo veliko dežja: — vse to nas resno opominja, naj skrbimo, da si obdržimo vsaj to malo žita, kar ga imamo, zdravega, v polno kaljivi moči. Vsacemu pa je znano, da se mora žito, ki se hrani v kašči, od časa do časa premešati, tako rekoč prevertriti, sicer se ga prime plesnjiva glivica in to mu napravi neprijeten in grenek okus. Le-ta še preide potlej tudi v moko. Kolikor manj je bilo žito suho, ko si ga spravil v kaščo, toliko večkrat ga je treba premešati, pa tudi, če ga je veliko na kupu, t. j. če je kašča globoka, kaže žito, še tem večkrat premešati. Za to premeševanje je najbolje orodje lesena lopata.

Da-si pa je to pravilo znano, vendar še se pripelje vedno veliko plesnjivega žita na trg, na škodo prodajalcu pa tudi kupcu. Kdo bode pač kupil žito, ki je plesnjivo, po dubu že neprijetno? Tedaj premešati in to večkrat je treba žito, kedar leži v kašči. Ali ni vse eno, v katerem času in kolikokrat da ga človek prekoplje. V pozni jeseni in pa v zimi, ko je blizo enako mrzlo, je zadosta, če se v vsacem drugem meseci premeša po enem kratu, drugače pa je v zimi proti spomladi in potlej v spomladi sami. V tem času kali že žito, ki je vsejano, in v kašči se mrzlota ogne gorkoti in sedaj je tisti čas, da v vsacih štirinajstih dnevih naj premešamo žito, če ga hočemo obvarovati plesnobe.

Resnica, v tem času gre kmetovalcu trdo za čas, vendar pa še dobi toliko časa, ako le hoče, da si prekoplje žito v kašči. Toga je treba

pa tje do začetka maja; če se je dotlej večkrat prekopalo, potem ostane že lahko na miru, more biti celo poletje. Ni se treba bati, da splesni ali sploh, da vzame slab duh na-se. Se ve, da pa more kašča biti na suhem, zračnem kraji, ne pa v kaki zaduhli kleti.

Navod slov. učiteljem, ki nameravajo v počitnicah obiskati Praško razstavo.

1. Naznanite vsaj jeden feden dni pred odhodom odboru „Pedagogijskega društva“ v Pragi svoj prihod z naslovom: „Slavnému ubytovacímu výboru Paedagogické Jednoty v Praze. Prag. Bubny, VII. č. 490“, da dobite v Bubenskej meščanskej šoli stanovanje za 30 kr. na dan. Odgovora ni treba zahtevati.

2. Ostanite v Pragi več dni, da si ogledate njene znamenitosti, osobito kraljevski grad Hradčani z vsemi ogromnimi dvoranami, kraljevskimi grobovi in z insignijami českega kraljestva.

3. Pojdite v razstavo vže zjutraj ali najpozneje ob eni uri popoldne, inče si ne morete do 9. ure vsega ogledati. Razstava je otvorena do meseca novembra.

Sejmovi. Dne 3. oktobra v Tilmiču. Dne 5. oktobra v Artičah, na Dobrni, v Dolu, v Jurkloštru, pri sv. Heleni, v Št. Lenartu v slov. gor. in v Žalci. Dne 6. oktobra v Radgoni in v Pišecah. Dne 7. oktobra v Obrajni. Dne 8. oktobra v Podsredí, v Orešji pri Brežicah.

Dopisi.

Od sv. Jurija ob Ščavnici. (Bralno društvo) naše priredilo je 6. septembra t. l. svojo običajno poletno veselico ali „Besedo“. Prav lepo navado upeljal je lansko leto naš domačin visokošolec gosp. Jakob Žmave, da je zbral vse dijake, kateri so v obližji na počitnicah vsak teden k literarnim vajam, pri katerih so se vršili govori in predavale pesmi naših najboljših pesnikov. Na podlagi teh vaj priredilo je tukajšnje bralno društvo že lansko poletje „Besedo“, s poljudnim govorom o kmečkih puntih pri Brežicah, h kateremu govoru se je predavala na ta snov se naslanjajoča izborna Aškro-eva „Stara pravda“. Letos priredilo je pa to društvo na podlagi istih vaj „Besedo“, pri kateri nam je osmošolec g. Anton K. v jedrnatih besedah naslikal turške boje po Slovenskem, katera doba je v naši zgodovini najžalostnejša, pa tudi najslavnejša. Povdarjal je, da so imele turške vojske, čeprav same ob sebi grozovite, za vse Slovence vsaj to dobro posledico, da so se Slovenci v teh tužnih časih spoznali med seboj kot eden narod, pa tudi z našimi brati Hrvati, katerim so prišli v stiskah večkrat pomagat. Bolj obširno opisal

je napad na Radgono, ter bitko pri Sisku. Na sledujo bitko naslanjajočo se na narodno pesem „Barbar“ predaval je prav dobro g. Zemljič od Kapele. Kot uvod k turškim vojskam predaval je domačin g. Senčar lepo Stritarjevo pravljico „Turki pri Slevici“, kateri je tudi svojo nalogo izvrstno rešil. Med posameznimi točkami peval je več pesmi domači Jurjevski zbor, kateri je pod imenom „Ščavniški pevci“ po celi okolici znan. Izmed zborov omenimo „Bojno pjesmo“, Hajdrihovo „Siroti“, „Solzice“ in Kocijančičev venec „Roženkraut, nagelj in rožmarin“. Vse pesmi pele so se točno, kar je gotovo v čast pevcem in njihovemu vodju, posebno lep pa je bil peterospjev „Siroti“, pri katerem smo občudovali lep bariton gosp. Kokej-*na* od Kapele. S svojo navzočnostjo nas je tudi počastil naš rojak g. prof. Suhač iz Novega mesta, kateri je bil s svojo obiteljjo ravno na počitnicah. Konečno se zahvaljujemo vsem, kateri so k tej veselici kaj pripomogli, posebno pa gg. dijakom, ter želimo le, da bi iste vaje tudi v prihodnje leto ne izostale, potem bo zamoglo društvo še več enakih veselie prirediti. V zadostilo za njihov trud naj jim bo natlačena soba zavednih Jurjevčanov pri veselicah, kateri vedno le pri enakih prilikah mrmrajo, da niso svoje dni večje šole postavili.

Od sv. Križa. (Odgovor.) V zadnji številki natolecuje nek J. V. naša poštena Svetokriška trgovca. Vzroka k temu drugega pač ni imel, kakor da sta mu prepoštena in prenarodna. Mi Svetokriški farani smo ponosni na obe hiši, ker ste krščanski in narodni. Tukaj se ne odirajo ljudje, kakor se to žalibog pogosto godi na deželi. Zato pa ima ljudstvo toliko zaupanja do obéh. Kako da je z veletrgovcem v Pristovi v tej reči, nam ni znano, le toliko vemo, da celo njegovi delavci in služabniki večkrat tukaj kupujejo. Kdo po tem takem spravlja ljudstvo ob groš? Ni resnično, da bi bil kateri naših trgovcev do sedaj kako kazen plačal, ker ni posvečeval Gospodovega dneva; tudi ne, da se tukaj ljudstvo zbira, ne pa da bi šlo v cerkev; oba trgovca imata zaprto do konca prvega sv. opravila, potem pa tržita le, kakor jima postava veleva in kakor smo zvedeli, čislani veletržec tudi drugače ne ravna. Najgoblje pa jo zagazi naš ljubi J. V., ko nam kvasi o Božji službi in smeši se, ko nam v zgled postavlja hišo veletrgovca iz Pristove. Niti besedice ni resnične. Dragi J. V., če hočeš vedeti, kako ravna poštena trgovska hiša, pridi in poglej si naša dva trgovca, kako sama zahajata z vsemi trgovskimi pomočniki in s celo družino vsako nedeljo in praznik k sv. maši in prejemajo večkrat na leto sv. zakramente. Vprašaj kakega Svetokriškega farana, če ni to resnično. Kdo torej posvečuje Gospodov dan? Kdo se sme ljudstvu v zgled postav-

ljati? Hiša omenjenega veletrgovca gotovo ne; kajti nikdar ni bila in ne bo hiša, ki je slovenska in v sredi Slovencev, pa vedno le v nemški rog trobi, Slovincem v zgled. Zato vam kličem, slovenski kmetje: Svoji k svojim, ne kupujte pri naših narodnih nasprotnikih! G. veletrgovcu v Pristovi pa svetujemo, naj svojemu J. V. z metrom hrbet zmeri, kajti s takimi dopisi mu pač ne dela nobene slave.

Svetokriški.

Iz Gradca. (Gg. abiturijentom!) Pri bližal se je čas, ko se je onim gg. abiturijentom, ki kanijo nadaljevati svoje nauke na visokih šolah, ločiti od domovine in doma slovenskega. Težka je taka ločitev od ognjišča domačega, še težje bilo bi bivanje daleč od njega med tujim, Slovincem in njihovemu napredu sovražnim življenjem, da so naši predniki sezidali v tujih mestih domačih ognjišč — ustanovili slovenskih akademičnih društev. Ona so posredujoča vez med domovino in pojedinim dijakom. Podpisani odbor šteje si v dolžnost, da vabi vse gg. abiturijente, kateri nameravajo v Gradci posvetiti se nadaljnim naukom, naj pristopijo kot člani akademickemu društvu „Triglav“, ki je ves čas svojega obstanka moško zastopal in neuskrunjeno ohranil svoje geslo: „Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos“. Kdor želi razjasnjenj radi vpisovanja na univerzi itd., oglasi se v društveni čitalnici (Am Fusse des Schlossberges št. 1), kjer mu je podpisani odbor drage volje na službo.

Dr. med. Ivan Jenko, t. č. predsednik.
stud. iur. Vinko Strgar, t. č. tajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Jutri vrne se Nj. veličanstvo svitli cesar s česke kraljevine, ali že v ponedeljek pride na Gornje Štajarsko, na velike cesarske love. — Grof Taaffe je sicer odpravil, toda v Prago ni mogel, kakor se je bilo poprej določilo. Posebnih političnih dogovorov torej ni bilo niti v Pragi, niti v Reichenbergu, vendar pa je mogoče, da se prepir med Nemci in Čehi poslej vsaj za nekaj časa poleže, svitli cesar je na to v svojih govorih večkrat opomenil. — Državni zbor se snide v četrtek, dne 8. oktobra, na dnevnem redu za prvo sejo ni posebnih stvari in bode torej ona brž kratka. Pred njo pa imajo gg. poslanci raznih strank posvetovanje, more biti odločilno za vse razprave v drž. zboru, vsaj za to jesen. — Nemški nacionalci v Gradci so hoteli poslati Bismarku brzozavko, v kateri so imeli, da je „Nemčija njih domovina“. Vladni zastopnik pa ni pripustil, da bi se le-ta očitna veleizdaja odposlala. To so pa vam v resnici „dobri domoljubi!“ — Vodja koroških drž. poslancev, dr. Steinwender, je imel v Beljaku shod svojih vo-